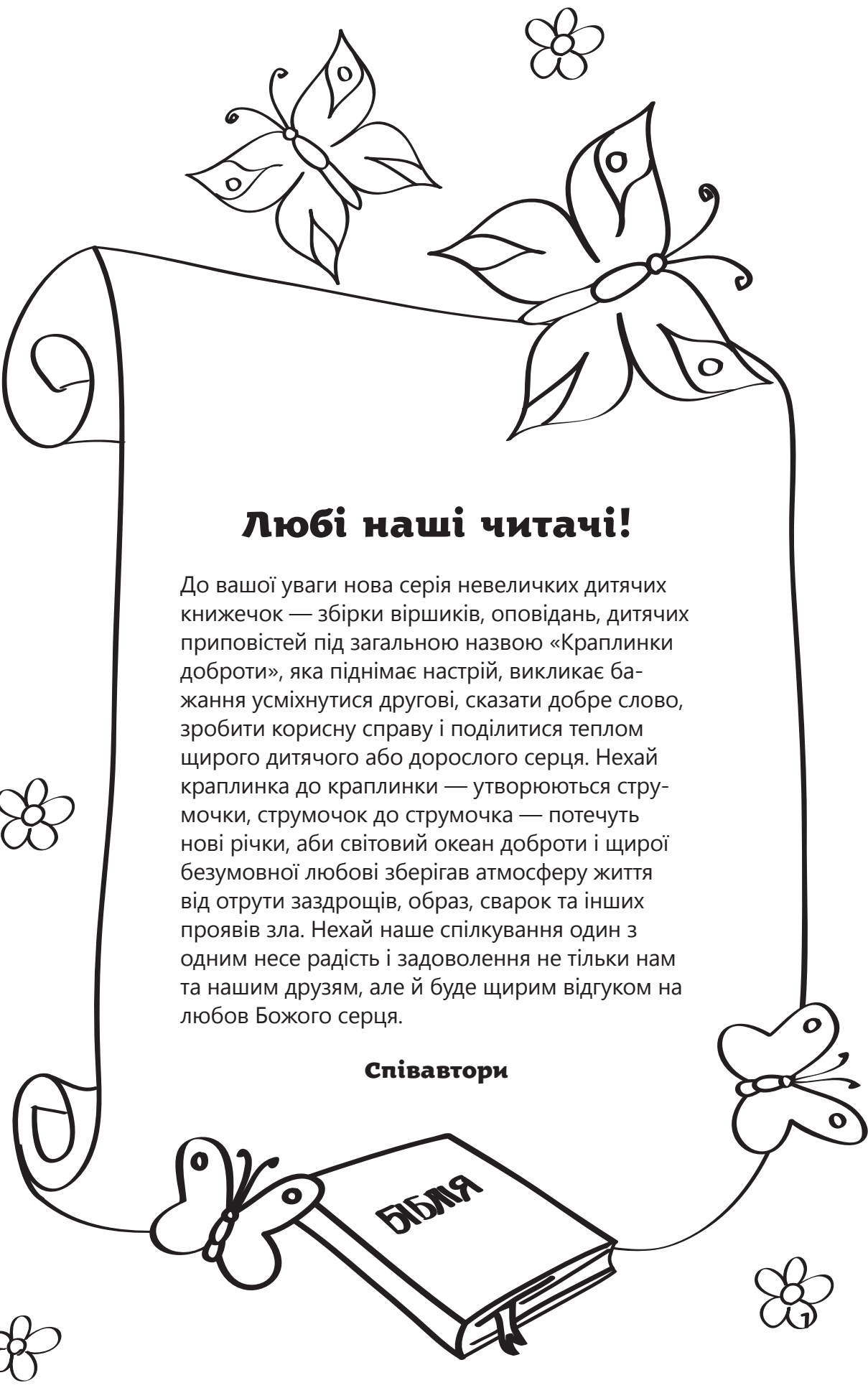
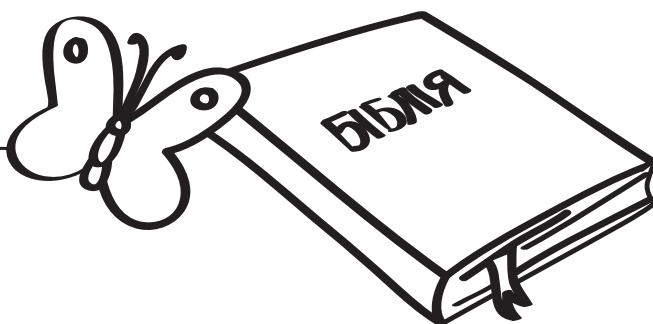

A decorative border surrounds the central text. It features several small five-petaled flowers and two large, detailed butterflies. A scroll-like line weaves through the elements, framing the text area.

Любі наші читачі!

До вашої уваги нова серія невеличких дитячих книжечок — збірки віршиків, оповідань, дитячих приповістей під загальною назвою «Краплинки доброти», яка піднімає настрій, викликає бажання усміхнутися другові, сказати добре слово, зробити корисну справу і поділитися теплом щирого дитячого або дорослого серця. Нехай краплинка до краплинки — утворюються струмочки, струмочок до струмочка — потечуть нові річки, аби світовий океан доброти і щирої безумовної любові зберігав атмосферу життя від отрути заздрощів, образ, сварок та інших проявів зла. Нехай наше спілкування один з одним несе радість і задоволення не тільки нам та нашим друзям, але й буде щирим відгуком на любов Божого серця.

Співавтори

У сонячний день

Ой, і світить ж сонечко
У моє віконечко!
Мабуть, дуже хочуть пити
На подвір'ї наші квіти.
Побіжу я до сестрички,
Хай вона нам дасть водички.
Боже Слово обіцяє
Воду всім, хто спрагу має!

Поцілунки сонечка

Оксанка дуже переживала. У новій школі однокласники сміялися над її ластовинням і рудим волоссям. А вона так хотіла, щоб її полюбили... Мама пообіцяла, що ввечері розкаже дівчинці секрет.

Увечері мама з Оксанкою довго спілкувалися. Мама пояснила їй, що кожна людина має свою природну неповторну красу. Потрібно пишати тим, що ти відрізняєшся від інших! І ніколи не слід думати, що, змінивши зовнішність, можна стати щасливішою. Краще скористатися порадою, яка записана в Біблії: хочеш мати друзів — будь дружнім!

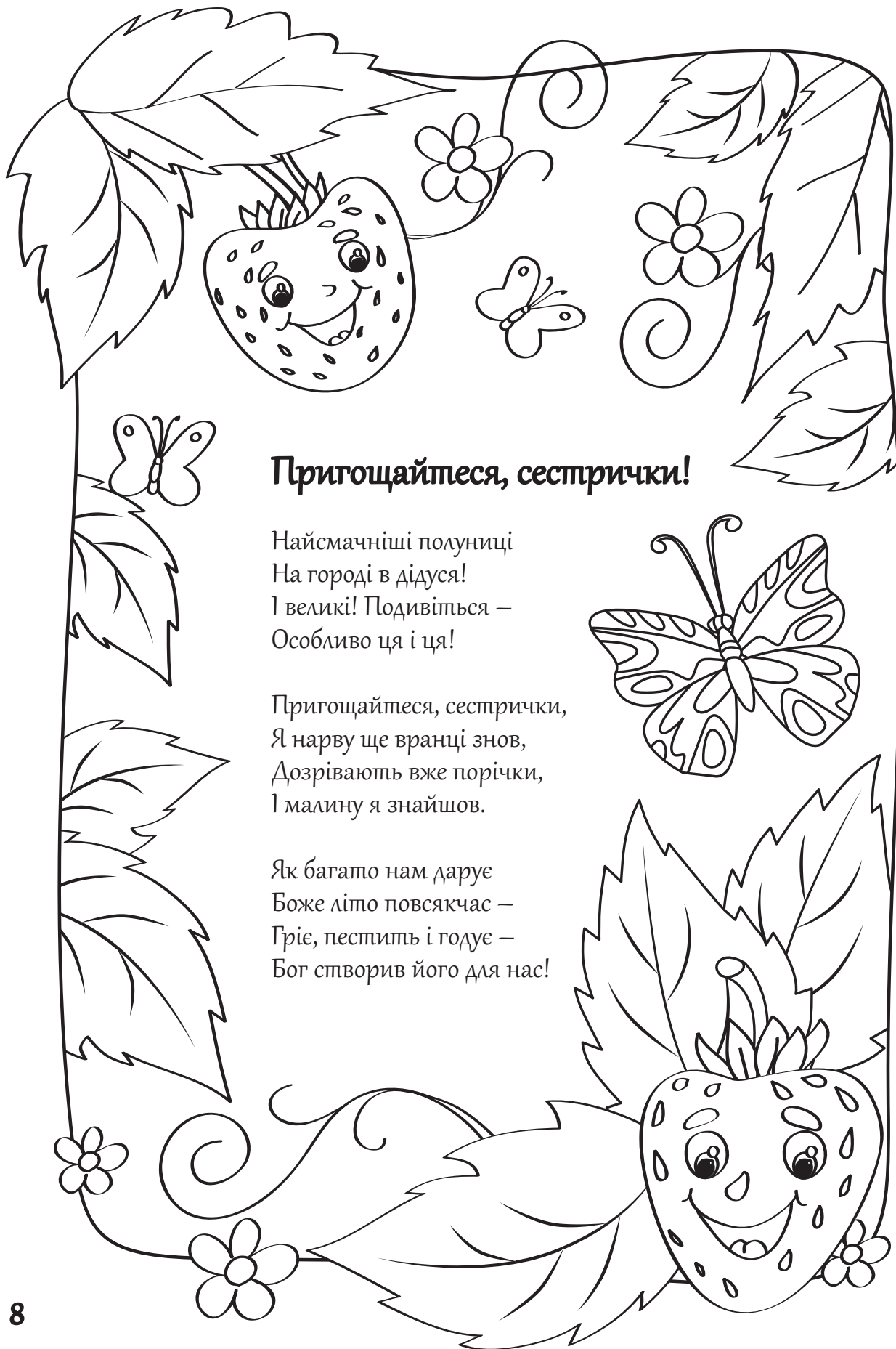
Оксанка все зрозуміла. Наступного дня запросила

однокласників додому, де вони куштували смачний пиріг і разом складали пазли. Поступово Оксанка і нові однокласники стали друзями.

— Я була неправа, — якось на перерві сказала Оксанці її нова подруга Діана. — Коли ти прийшла до нашого класу, я думала, що ти — якась дивна, що твоє ластовиння негарне. А тепер, ближче познайомившись, розумію: ти — особлива. І твоє ластовиння — це просто поцілунки сонечка. Вони мені починають подобатися!

Пригощайтєся, сєстрички!

Найсмачніші полуниці
На городі в дідуся!
І великі! Подивітєся —
Особливо ця і ця!

Пригощайтєся, сєстрички,
Я нарву щє вранці знов,
Дозріваять вжє порічки,
І малину я знайшов.

Як багато нам дарує
Божє літо повсякчас —
Гріє, пєстить і годує —
Бог створив його для нас!

Кульбабки

Одного сонячного весняного дня близнюки Дмитрик і Сніжанка пішли з татом на прогулянку на поляну, до якої від дверей їхньої квартири можна було дістатися за півгодини.

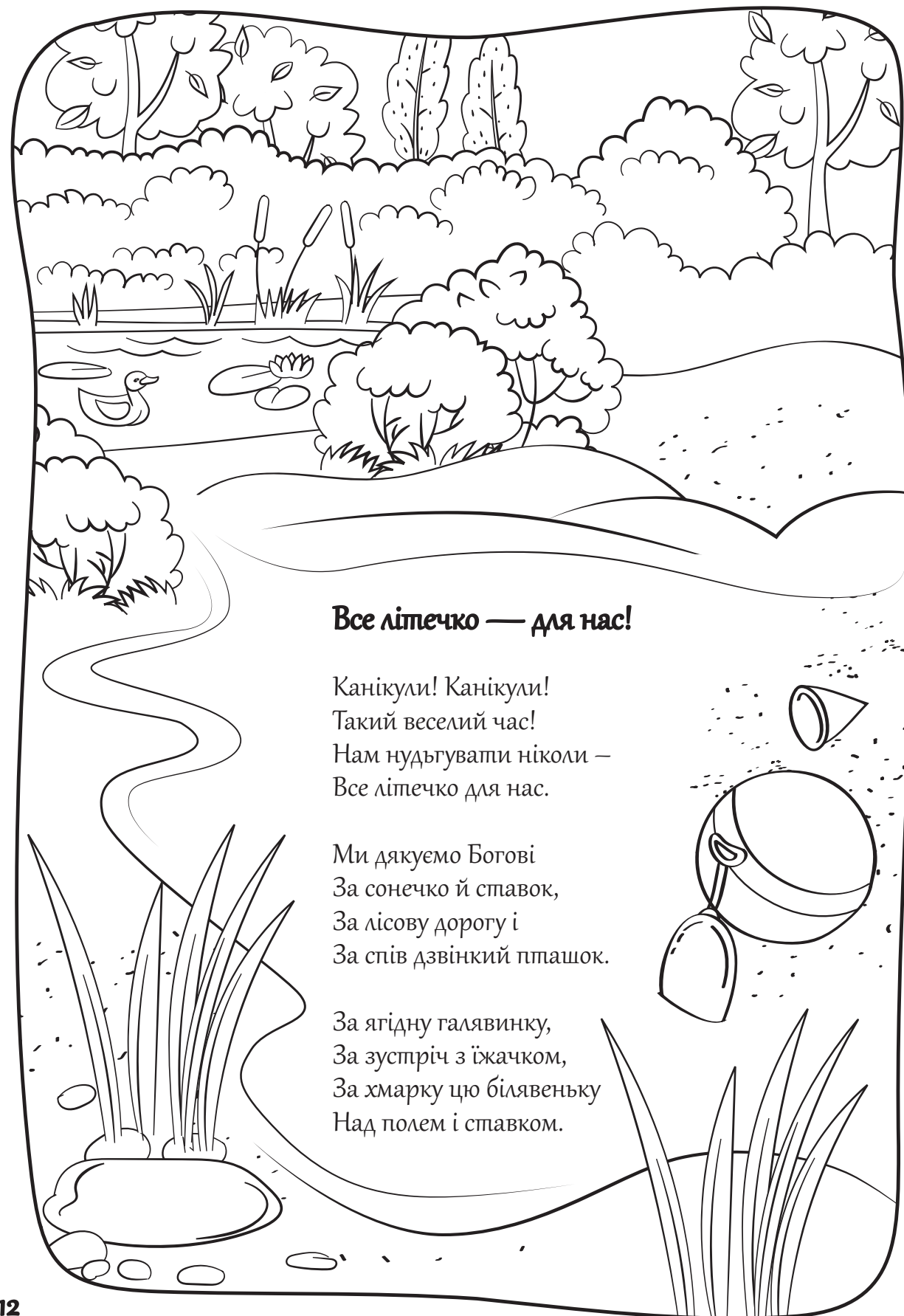
— Дивися, татку, уся поляна в кульбабах! І звідки вони тут взяли? Здається, минулої весни їх тут було значно менше — вони росли взагалі лише он там... — зауважила спостережлива Сніжанка.

— Ти права, доню. А, між іншим, пам'ятаєте, як ми в минулому році разом з вашими друзями Сашком та Улянкою зривали кульбабки, які встигли перетворитися на білі кульки, і здували маленькі пушинки? Вітер розніс їх, і тепер кульбабки, які ми з вами посіяли, ростуть у різних місцях!

— Як цікаво! Можливо, деякі з оцих гарненьких кульбабок вирости з тих насінин, які саме ми посіяли! — сказав задумливо Дмитрик.

— Цілком можливо. До речі, дітки, запам'ятайте ці кульбабки. Вони нагадали мені дещо важливе: кожне слово, кожна дія, навіть кожна усмішка будь-якої людини — це незвичайна «насінина». Такі насінини ми сіємо щодня, часто навіть не здогадуючись про це. Нехай же ваші слова і діла впливають на людей так, щоб в їхніх серцях вирости квіти добра і любові, а не колючки зла!

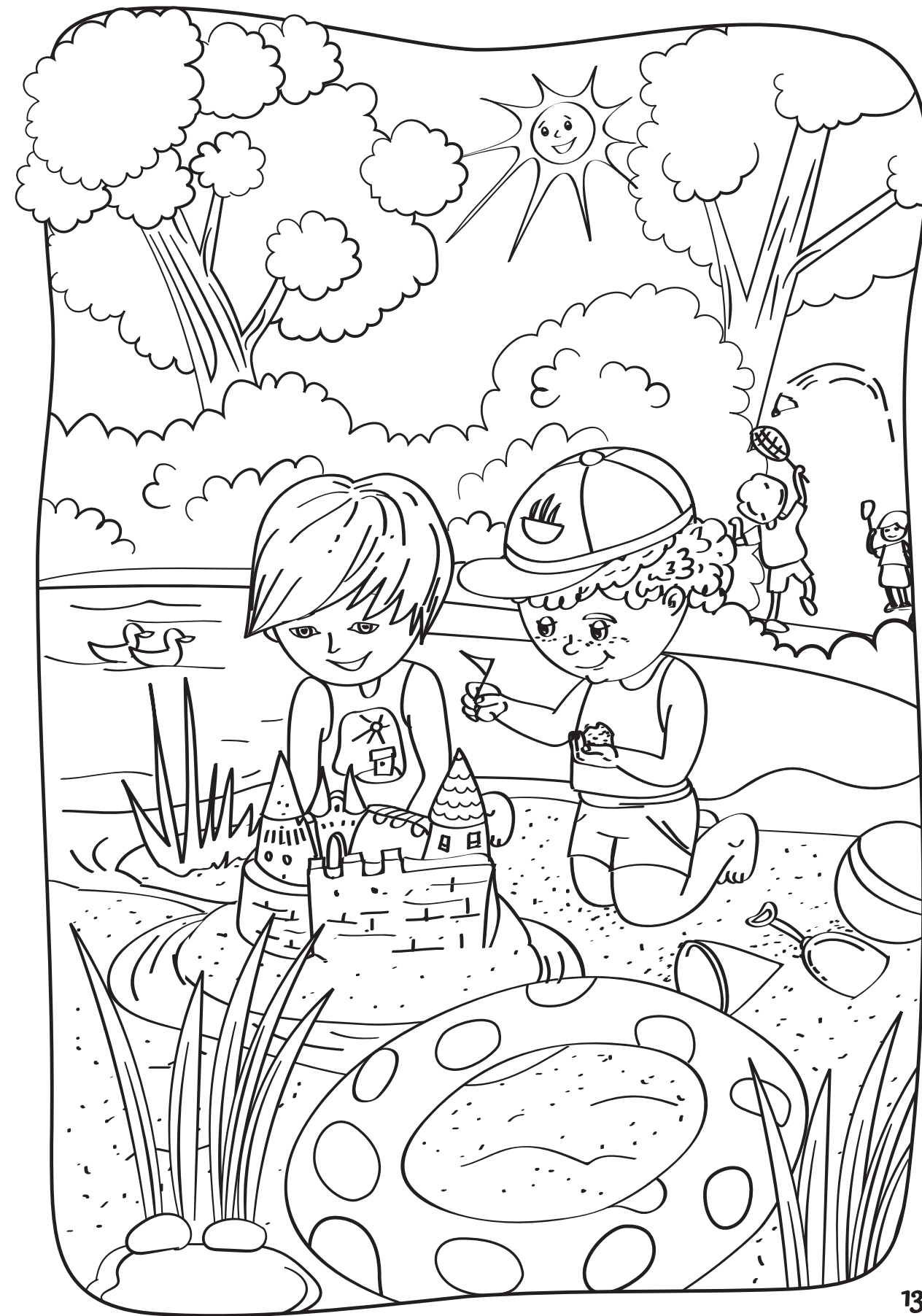

Все літечко — для нас!

Канікули! Канікули!
Такий веселий час!
Нам нудьгувати ніколи —
Все літечко для нас.

Ми дякуємо Богові
За сонечко й ставок,
За лісову дорогу і
За спів дзвінкий пташок.

За ягідну галявинку,
За зустріч з їжачком,
За хмарку цю білявеньку
Над полем і ставком.

Незвичайне знайомство

До бабусі Ганни приїхали гостювати онуки з міста — Тарасик та Катруся. Їм тут у бабусі дуже сподобалося, але коли бабуса спробувала заохотити малих до роботи на городі, вони відмовилися.

— Ми краще у м'яча пограємося.

Засумувала бабуса і пішла на город мовчки.

Побачили овочі, що бабуса засмучена, та й запитують її, що трапилося. Вона й розповіла.

— Не сумуй, бабусю Ганю, краще запроси онуків познайомитися з нами, а ми вже щось придумаємо.

Зраділа бабуса, повернулася до Тарасика та Катрусі і каже:

— Чи не хочете познайомитися з новими друзями?

— Чому б ні?! З радістю! Чи не так, Катрусю? — весело гукнув Тарасик до сестрички.

— Згодна. Зараз тільки одягну нову сукню і підемо, — відповіла дівчинка.

Згодом бабуса привела онуків на город.

— А де ж нові друзі? — запитали діти. — Спізнюються?

Але раптом вони почули десь знизу дзвінкий, немов дитячий, голос.

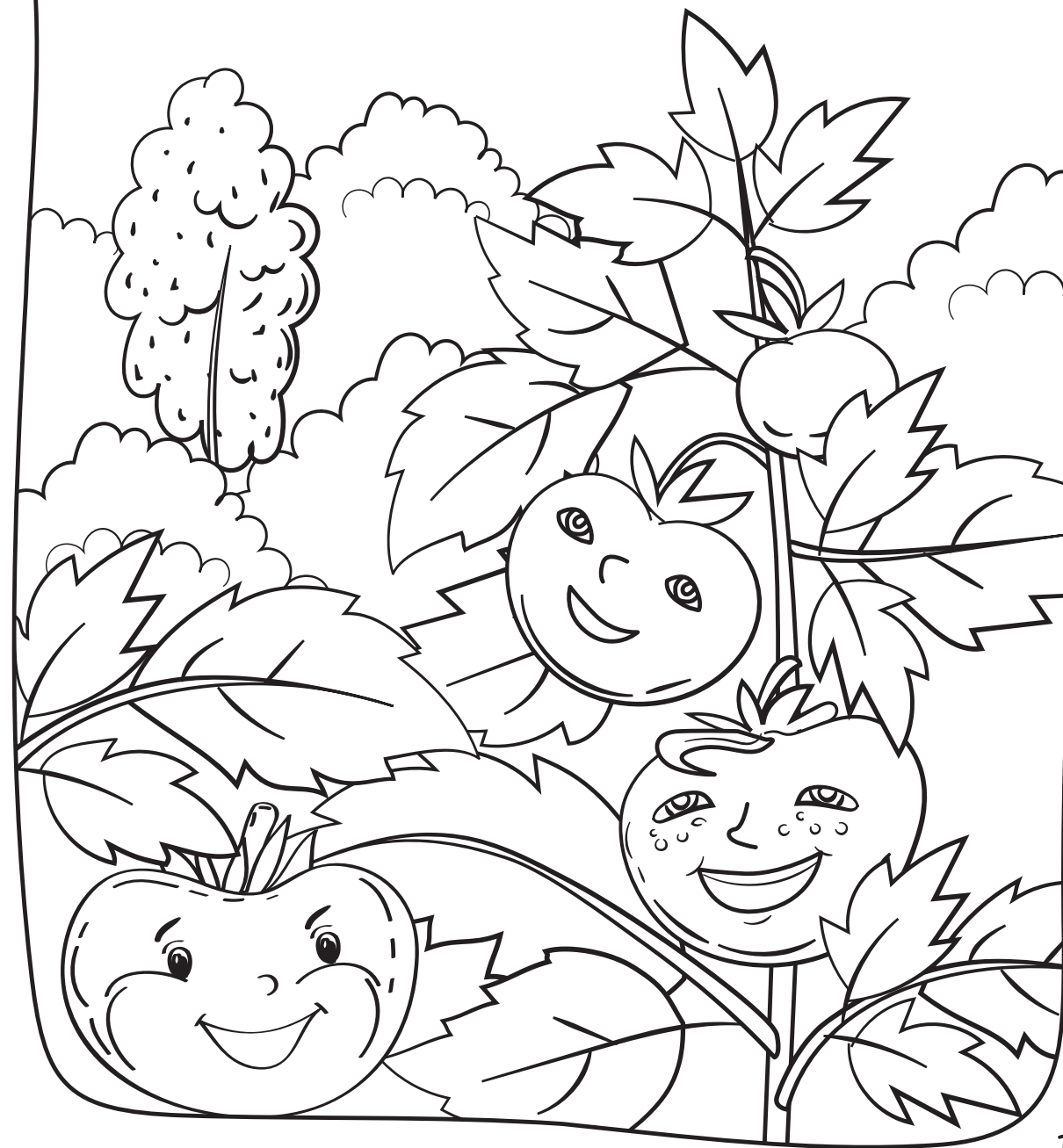
— Знайомтесь, завжди ваш — **ЧАСНИК**,
Ваш помічник і рятувальник,
Застуди швидко я лікую
І від інфекції рятую,
Ще й надаю всім справам смак,
І дуже радий від подяк!

Не встигли Тарасик і Катруся здивуватися,
як з іншого боку почули знову:

— Я — **ПОМІДОРЧИК** червоненький,
Корисний дуже і смачненький,
Той, хто вживає помідори,
Пересуває навіть гори.

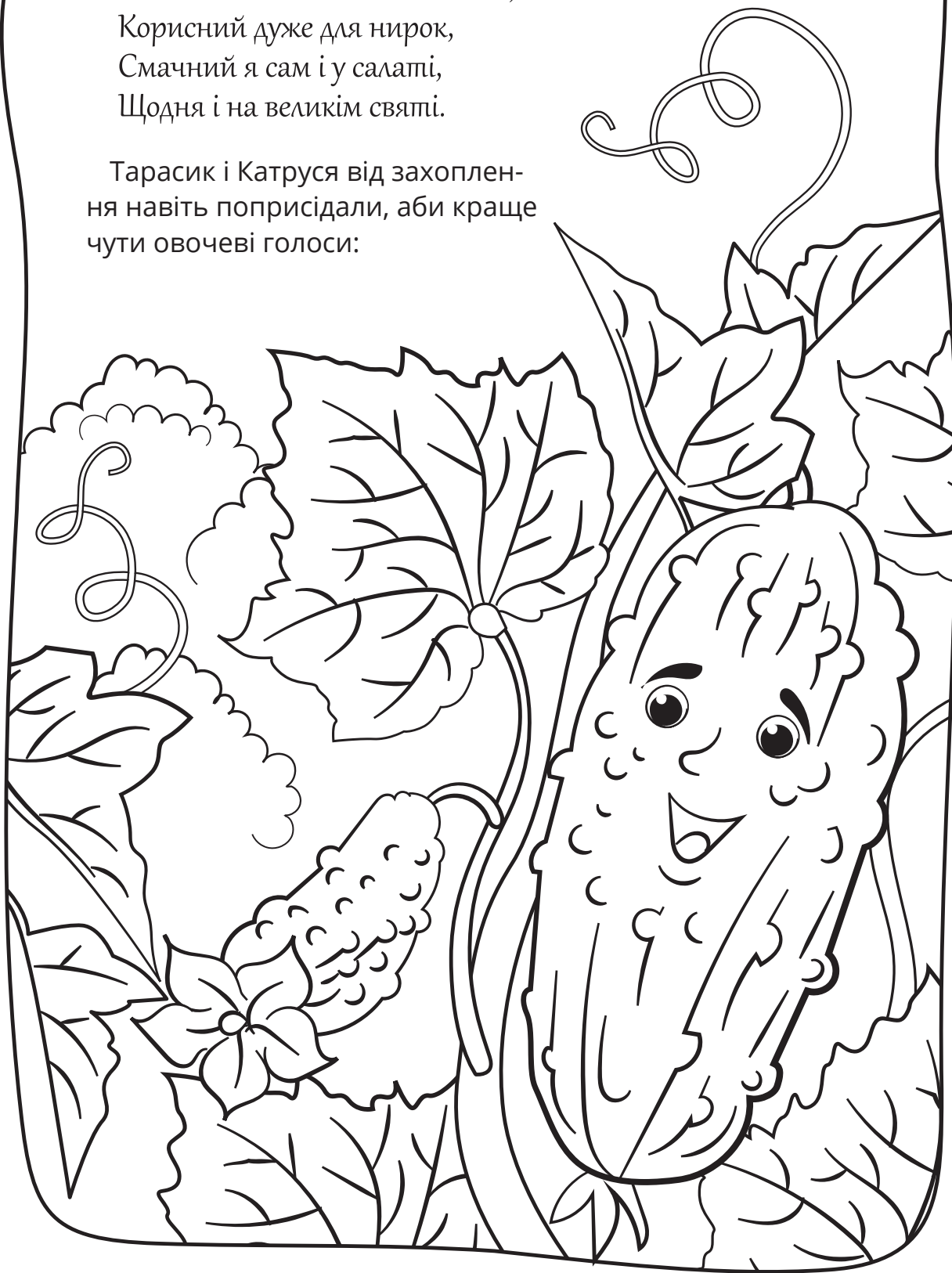
Тільки-но закінчив свою промову червоний
помідор, з іншої грядки почулося знову:

— А я — **ЗЕЛЕНИЙ ОГІРОК**,

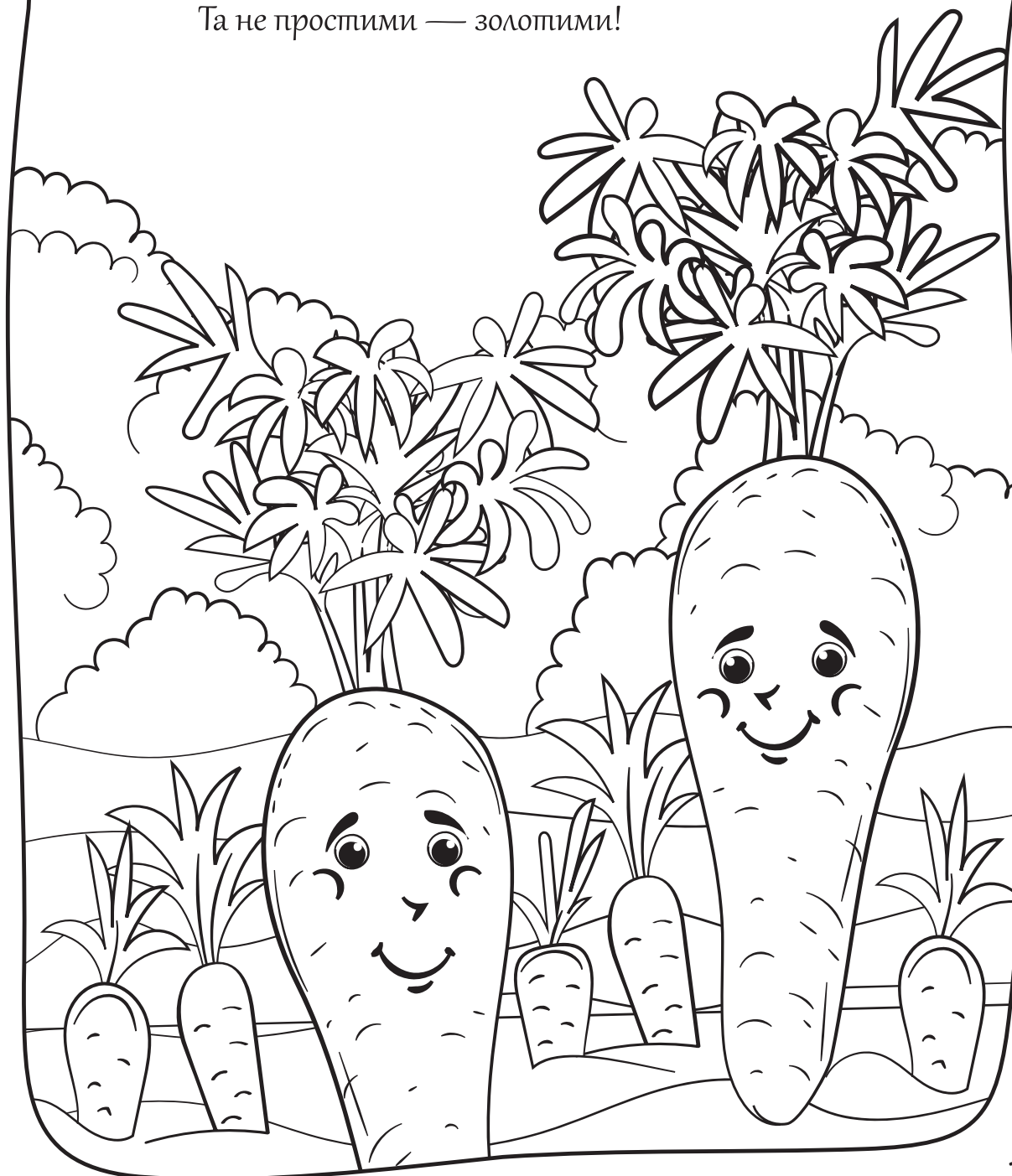
Корисний дуже для нирок,
Смачний я сам і у салаті,
Щодня і на великім святі.

Тарасик і Катруся від захоплен-
ня навіть поприсідали, аби краще
чути овочеві голоси:

— А я — **МОРКВИНА МОЛОДЕНЬКА**,

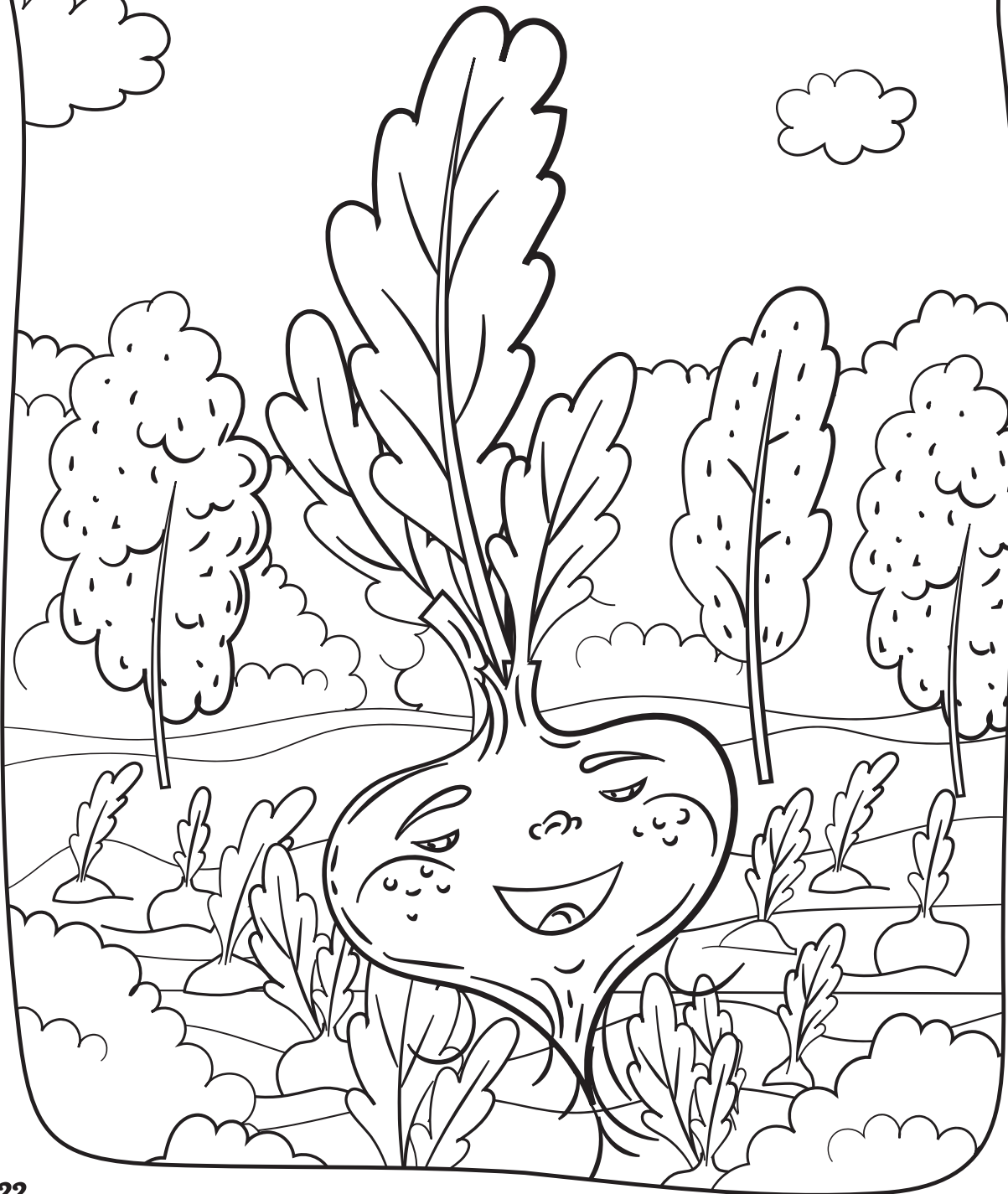
Вітапи щиро вас раденька,
Корисна дуже я, повір,
Поліпшую я людям зір,
Роблю всі справи я смачними,
Та не простими — золотими!

— А я — **РІПЧАСТА ЦИБУЛИНА**,
Щоденних справ значна частина,
І лікувати теж я вмію,
При цьому маю сильну дію.

— А я — **СОЛОДКИЙ БУРЯЧОК**,
Росту на радість діточок,
Рожеві щічки їм малюю,
Борщом з сметаною годую.

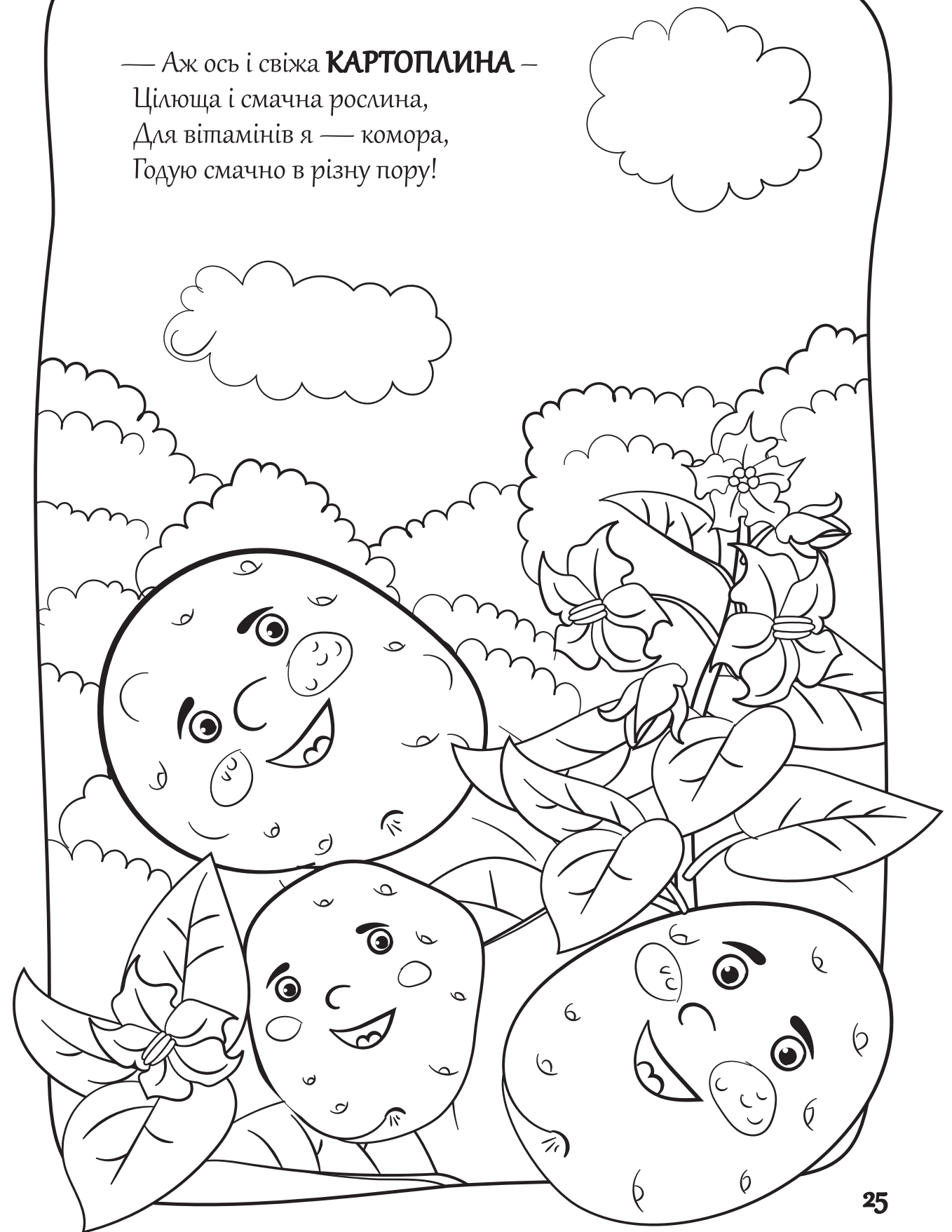
— А я — **КВАСОЛИНА СТРУЧКОВА**,
Культура високобілкова,
Хто їсть квасолу — сильним буде,
Це добре знають мудрі люди!

— Знайомтись; я — **САЛАТ ЗЕЛЕНИЙ**,
Багато користі від мене,
А особливо малюкам,
«Куштуйте», — щиро раджу вам!

— Аж ось і свіжа **КАРТОПЛИНА** —
Цілюща і смачна рослина,
Для вітамінів я — комора,
Годую смачно в різну пору!

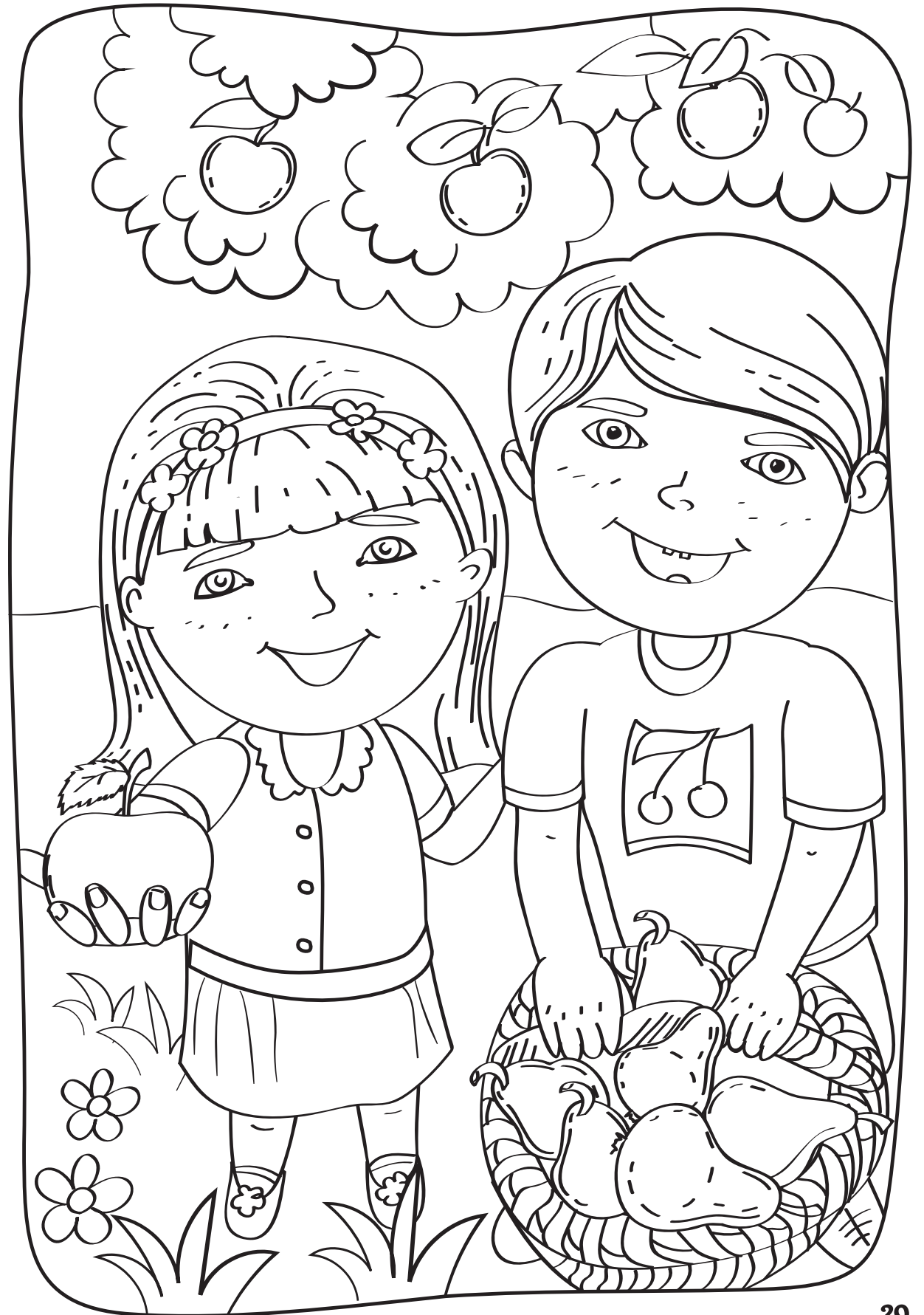
Діти аж у долоні заплескали!
— Бабусю, та тут на городі ще цікавіше, ніж у м'яча грати.
Дозволь нам щодня сюди приходити. І навчи нас доглядати
овочами — вони ж бо такі корисні. А ми дуже хочемо вирости
здоровими і джкими.

Ось таку приповідку придумала бабуса Ганна, щоб і
вас, любі діти, познайомити
з корисними властивостями
овочів, що ростуть у неї
на городі. Ви ж, ма-
буть, теж бажаєте,
як Тарасик та
Катруся, вирости
джкими та
здоровими?!

Пригощайтесея!

Я радію і співаю,
Щиро друзів пригощаю:
Не соромтесея, куштуйте,
Все смачненьке тут — ласуйте!

Готуємось до свята

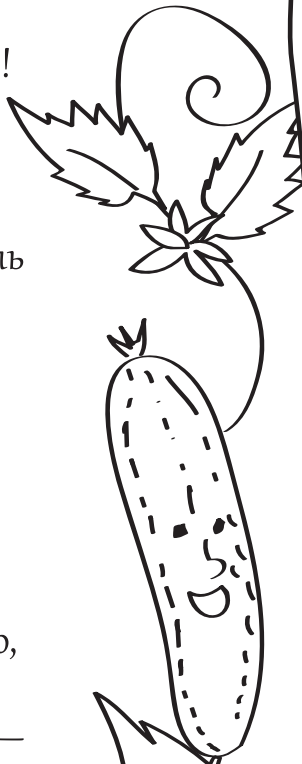
Ми готуємось до свята —
Свято жнив іде до нас!
І дорослі, і малята
Люблять цей чудовий час!

На городі нас чекають
Помідори, огірки,
З-під земельки виглядають
Дружні морква й буряки.

І картопля, й цибулини,
І великі гарбузи
Є для кожної родини
До смаку і для краси!

Отже, прийдемо на свято,
Вдячні Богові за все!
Буде там плодів багато —
Кожний щиро принесе!

Хай Творець благословляє
Нашу землю — кожен дім,
Врожаї нам посилає
І здоров'ячко усім!

**Ольга Бокова
Анна Макарчук**

ПОЦІЛУНКИ СОНЕЧКА

Для дітей дошкільного
та молодшого шкільного віку

Директор видавництва **В. Джулай**
Головний редактор **Л. Качмар**
Редактор **І. Джердж**
Коректура: **І. Джердж**
Ілюстратор **Ю. Смаль**
Верстка макету: **Ю. Смаль**
Відповідальна за друк **Т. Грицюк**

Формат 84x108'/32.
Папір офсетний. Офсетний друк
Підписано до друку 11.07.2016
Гарнітура Gabriola, PT Sans
Наклад 1 000 примірників

Видавництво «Джерело життя»,
04107, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
тел.: (044) 425-69-06, факс: 467-50-64
e-mail: dzherelo@ukr.net

© Текст Ольги Бокової та Анни Макарчук, 2011.
© Ілюстрації Юлії Смаль, 2012, 2015.